

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916208722
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6916208722.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: SLOVAKIA ENERGY, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 702, zast. JÁNSKÝ & PARTNERS, s.r.o., Štúrova 13, 949 01 Nitra, proti povinnej: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. T., o vymoženie pohľadávky vo výške 521,75 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Jánom Makitom, Exekútorský úrad so sídlom Bosákova 7, Bratislava pod sp. zn. EX 958/16, o odvolaní povinnej proti Uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2Er/1302/2016-29 zo dňa 15. novembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolanie povinnej proti Uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota
zo dňa 15. novembra 2017 o d m i e t a .

č. k. 2Er/1302/2016-29

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým Uznesením č. k. 2Er/1302/2016-29 zo dňa 15. novembra 2017 vo výroku I. zamietol námietky povinnej proti exekúcii a vo výroku II. zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Uvedené rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že oprávnený požiadal dňa 09. augusta 2016 súdneho exekútora Mgr. Makitu o vykonanie exekúcie proti povinnej o vymoženie 521,75 Eur s príslušenstvom (špecifikovaným v návrhu) na základe rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 9C/252/2015-66 zo dňa 14. marca 2016. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Súdny exekútor dňa 21. júla 2017 vydal upovedomenie o začatí exekúcie. Povinná podaním zo dňa 27. júla 2017 podala námietky proti exekúcii, v ktorých tvrdila, že svoj byt na I. ulici XX/X . v I. T. predala dňa 01. decembra 2010 a od toho času tam nebyva. Ďalej opísala, ako si potrebu bývania riešila opakovaným sťahovaním a v súčasnosti býva v E. E. D. v N.. Poukázala na to, že jej dcéra Q. S. zaplatila vlni v septembri (povinnou bližšie neoznačený) nedoplatok na elektrine a pokute. Povinná zároveň požiadala o odblokovanie jej účtu z dôvodu, že poctivo si svoje dlhy platí z týchto účtov a nechce sa dostať do omeškania. V tejto časti exekučný súd jej podanie považoval za návrh na zastavenie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Oprávnený sa k námietkam povinnej proti exekúcii vyjadril tak, že všetky skutočnosti uvádzané povinnou mali byť uplatnené v sporovom konaní, keďže ide o skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. K tvrdeniu povinnej, že povinná byt na I. ulici XX/X odpredala oprávnený uviedol, že povinná síce oprávnenému adresovala žiadosť o ukončenie zmluvy, avšak k uvedenej žiadosti nedoložila žiaden relevantný doklad, ktorý by preukazoval zmenu vlastníka v odbernom mieste. Zmluvný vzťah s povinnou takto nebol ukončený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal námietky zamietnuť ako nedôvodné. Exekučný súd k námietkam povinnej proti exekúcii uviedol, že otázka, či oprávnenému prislúcha nárok voči povinnej, bola predmetom posudzovania v sporovom konaní, v rámci ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu. Rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9C/252/2015-66 zo dňa 14. marca 2016 po jeho doručení ustanovenej opatrovníčke povinnej nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Právoplatný rozsudok vydaný v občianskom súdnom konaní sa vyznačuje dvomi základnými znakmi, a to záväznosťou a nezmeniteľnosťou. Právoplatné rozhodnutie súdu o nároku oprávneného preto založilo prekážku právoplatne skončenej veci (impedimentum rei iudicatae), ktorá by bola neprípustným

spôsobom nabúraná, pokiaľ by exekučný súd nanovo preskúmaval otázku dôvodnosti nároku oprávneného v čase vydania exekučného titulu. Uvedené vyplýva aj z § 50 Exekučného poriadku, ktoré určuje, že námietky proti exekúcii majú byť podané na základe okolností, ktoré nastali po vzniku (rozumej po vydaní) exekučného titulu. V zmysle uvedeného exekučný súd nemôže skúmať, či je predložený exekučný titul meritorne správny alebo nie, teda či povinnej skutočne vznikla povinnosť uhradiť nárok uplatnený žalobcom v sporovom konaní. Ďalej uviedol, že pokiaľ povinná uviedla, že jej dcéra uhradila „nejaké“ nedoplatky na elektrinu, nebolo preukázané, že po vydaní exekučného titulu došlo k uhradeniu čo i len časti vymáhaného nároku splnením, preto námietkam proti exekúcii nebolo možné vyhovieť ani z tohto dôvodu. Exekučný súd k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke uviedol, že povinná žiadala odblokovať svoj účet v banke. V zmysle § 96 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) rozhodnutie o odblokovaní účtu prislúcha súdnemu exekútorovi, ktorý k odblokovaniu pristúpi z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Exekučný súd je v tejto súvislosti oprávnený rozhodovať len o zastavení exekúcie vedenej týmto spôsobom. V danom prípade má však súd za to, že podmienky na zastavenie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke nie sú naplnené. Spôsoby vykonania exekúcie zásadne určuje súdny exekútor. Ak aj v danom prípade súdny exekútor prikrčil k vydaniu príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy tak, ako to tvrdí povinná, vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky nejde o postup, ktorý by bol neprimeraný. Po doručení príkazu na začatie exekúcie dochádza k zablokovaniu finančných prostriedkov na účte, majiteľ účtu však neprestáva byť ich vlastníkom. Príkaz na začatie exekúcie týmto spôsobom predstavuje zabezpečovací úkon, ktorý má zabrániť účelovým presunom majetku zo strany povinného. Jeho uskutočnením nedochádza k nezákonnému zásahu do práv povinného. Povinný reálne stráca uložené prostriedky až vydaním príkazu na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke. Len tento príkaz možno považovať za exekučný príkaz v zmysle § 52 ods. 1 Exekučného poriadku. K vydaniu exekučného príkazu súdny exekútor pristúpi len po márnom uplynutí lehoty na podanie námietok proti exekúcii, resp. po tom, čo mu bolo doručené rozhodnutie súdu o zamietnutí námietok proti exekúcii. Súbežné začatie exekúcie príkazom pohľadávky na účte v banke nemožno podľa exekučného súdu považovať za nezákonné. Exekučný súd z uvedených dôvodov vo výroku I. zamietol námietky povinnej proti exekúcii a vo výroku II. zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu podala odvolanie povinná, ktoré odôvodnila tým, že má XX rokov, je chorá a nemobilná kvôli A.. Ďalej uviedla, že odpredala svoj byt B. L. dňa 01. decembra 2011 a v tento deň svoj byt aj opustila. Následne bývala u dcéry a vo viacerých podnájdoch. V súčasnosti býva v E. E. D.. Ďalej poukázala na to, že keď odpredala svoj byt, pán R., advokát, poslal do elektrárne odpis elektriny faxom. Povinná tiež uviedla, že pri predaji bytu odovzdala kupujúcemu aj svoju zmluvu na elektrinu a elektrinu mal od vtedy platiť kupujúci. Povinná ďalej uviedla, že v uvedenom byte následne nebývala, a preto nebol dôvod, aby zaň platila elektrinu. Podľa povinnej jej neprišla ani žiadna upomienka ohľadom neplatenia elektriny. Podľa povinnej má uvedený dlh na elektrine zaplatiť nový majiteľ bytu, ktorý tam býval, a nie povinná, ktorá v predmetnom byte od jeho predaja nebývala.

3. K odvolaniu povinnej oprávnený v podaní zo dňa 12. septembra 2019 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením predmetného rozhodnutia, podľa ktorého súd nemôže skúmať, či je predložený exekučný titul meritorne správny alebo nie, teda či povinnej skutočne vznikla povinnosť uhradiť nárok uplatnený oprávneným ako žalobcom v sporovom konaní. Povinná mala možnosť brániť svoje práva prostredníctvom zákonných opravných prostriedkov v rámci súdneho konania. Podľa oprávneného povinná v podanom odvolaní neuvádza žiadne okolnosti, ktoré by nastali po vzniku titulu a ktoré by spôsobovali zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti. Oprávnený trvá na tom, že predmetná exekúcia bola začatá a je vedená v súlade s Exekučným poriadkom a nie je daný žiaden dôvod na jej zastavenie. Oprávnený považuje predmetné odvolanie za nedôvodné a žiadal, aby súd rozhodol o pokračovaní v predmetnom exekučnom konaní.

4. Súdny exekútor k odvolaniu povinnej uviedol, že povinná v odvolaní uvádza rovnaké skutočnosti ako v podaných námietkach proti exekúcii, navyše uvádzané skutočnosti sú hmotnoprávneho charakteru, a preto súdny exekútor nevzhliadol dôvod sa k odvolaniu vyjadrovať.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmvaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či odvolanie má všetky požadované náležitosti. Po zistení, že odvolanie

smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

6. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekučný súd napadnutým Uznesením č. k. 2Er/1302/2016-29 zo dňa 15. novembra 2017 vo výroku I. zamietol námietky povinnej proti exekúcii a vo výroku II. zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke. Predmetné uznesenie napadla povinná odvolaním zo dňa 12. decembra 2017, ktoré bolo exekučnému súdu doručené poštou dňa 15. decembra 2017.

11. Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie.

12. Povinná podala odvolanie v celom rozsahu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Pri výroku I. odvolaním napadnutého uznesenia exekučného súdu, ktorým súd námietky povinnej proti exekúcii zamietol, nie je prípustné odvolanie, keďže v zmysle § 50 ods. 4 Exekučného poriadku je prípustné odvolanie len proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam. Výkladom a contrario predmetného ustanovenia Exekučného poriadku je tak nutné dospieť k záveru, že odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým súd nevyhovel námietkam povinnej proti exekúcii, nie je prípustné.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie povinnej proti výroku I. Uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2Er/1302/2016-29 zo dňa 15. novembra 2017 podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

14. Z dôvodu odmietnutia odvolania odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia čo do výroku I. neposudzoval.

15. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevylučuje povaha veci. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu odvolacieho konania, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v § 357 CSP. Exekučné konanie je upravené v Exekučnom poriadku, ktorý je vo vzťahu k CSP v pozícii lex specialis, z čoho logicky vyplýva, že niektoré uznesenia, typické pre exekučné konania, nie sú zahrnuté v § 357 CSP, pretože v klasickom sporovom konaní sa nevyskytujú. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP bude, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok.

16. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku výslovne nezakladá prípustnosť odvolania proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Odvolanie pripúšťa len proti uzneseniam o zastavení exekúcie, a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 58 ods. 5 Exekučného poriadku. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zjavne takýmto rozhodnutím nie je. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 171/2012 zo dňa 25. júla 2012, podľa ktorého: „Takýto výklad je aj ústavne konformný, pretože rešpektuje účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí. Exekučnou činnosťou sa napĺňa právna ochrana právoplatným rozhodnutím

potvrdeného subjektívneho práva, ktorého podstatou je moc prinútiť toho, kto toto právo porušil, správať sa určitým spôsobom. Tento účel by mohol byť marený, ak by sa exekučné konanie predlžovalo rozhodovaním o opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z ním tvrdeného dôvodu. Z hľadiska povinnosti exekučného súdu zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku nie je rozhodujúci povinným tvrdený dôvod pre takéto rozhodnutie, ale skutočne existujúci, t. j. exekučnému súdu preukázaný dôvod prekážky ďalšieho vykonávania exekučnej činnosti.“

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie povinnej proti výroku II. Uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2Er/1302/2016-29 zo dňa 15. novembra 2017 podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

18. Z dôvodu odmietnutia odvolania odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia čo do výroku II. neposudzoval.

19. Exekučný súd v napadnutom uznesení nesprávne poučil účastníkov o tom, že proti tomuto uzneseniu exekučného súdu je vo výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Uvedenie nesprávneho poučenia o prípustnosti odvolania v uznesení exekučného súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nemá právne účinky. Nesprávne poučenie účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu nezaložilo procesnú legitimáciu povinnej na podanie odvolania, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. CSP v § 362 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba pred nesprávnym poučením súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie povinnej proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

21. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).